

GAV Perspektif Yayınları® 9

Özgün Adı: American Islamophobia Understanding the Roots and Rise of Fear, © University of California Press; First edition USA 2019:
ISBN 978-0520305533

Çeviren: Mehmet ERGUVAN

GAV Perspektif Yayınları®, 2021
© Göç Araştırmaları Vakfı İktisadi İşletmesi
Sertifika No.: 43715

Editör: Osman Baran KAPLAN
Görsel Yönetmen: GAV Perspektif Yayınları Yayın Kurulu
Dizgi: Hafize PALA

1. Basım: Ekim 2021, İstanbul
ISBN 978-605-74986-8-7 (Karton Kapaklı)

Baskı: İlbey Matbaa Kağıt Reklam
Organizasyon Mücellit San. ve Tic. Ltd. Şti.
Litrosyolu 2.Matbaacılar Sit. No:3Nb3
Topkapı / İstanbul, Türkiye
Sertifika No.: 51632

GAV Perspektif Yayınları
Hacettepe Mahallesi, Fener Sokak No.: 5
06230 Altındağ – Ankara, Türkiye
Tel.: (0312) 473 79 11
Fax: (0312) 473 79 14

gavperspektif.com twitter.com/gavperspektif
bilgi@gavperspektif.com instagram.com/gavperspektif
siparis@gavperspektif.com

Kitabın tüm yayın hakları GAV Perspektif Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

AMERİKA'DA İSLAMOFOBİ

Korkunun Kökenlerini
ve Yükselişini Anlamak

KHALED A. BEYDOUN

ÇEVİREN: MEHMET ERGUVAN

Kaleme aldığım bu kitabı,
başta sahip olduğum her şeyi borçlu olduğum annem
Fikrieh olmak üzere,
kız kardeşim Khalida ve tüm Müslüman kız
kardeşlerime,
erkek kardeşim Mohammed ve tüm Müslüman erkek
kardeşlerime ve onu büyüleyerek kendi doğduğu
topraklardan uzaklaştıran bir ülkede toprağa verilen
babam Ali'ye,
ithaf ediyorum.

Epey zamandır bizlerin sükûnetinden beslenerek
yükselip bizlere üstünlük kuran Şarkiyatçılara karşı
yazan bir Şarklıyım ben.

Edward Said

İÇİNDEKİLER

Teşekkür	VII
Giriş:	Önemli Evreler ve Dönüm Noktaları 1
Birinci Bölüm:	İslamofobi Nedir? 31
İkinci Bölüm:	Modern İslamofobinin Kökenleri 59
Üçüncü Bölüm:	Yeniden Yönlendirilmiş "Medeniyetler Çatışması" 95
Dördüncü Bölüm:	Terörle Mücadele, Müslümanlarla Mücadele 123
Beşinci Bölüm:	"Radikal" Bir Tehdit mi, Yoksa Muhayyel Bir Tehdit mi? 165
Altıncı Bölüm:	Siyahi-Karşıtı Irkçılık ve İslamofobi" 199
Yedinci Bölüm:	Bundan Sonrası Ateş 227
Son Söz:	Yuvaya Dönüş ve Vedalar 257
Dizin	269
Yazar Hakkında	275

TEŞEKKÜR

Neredeyse bildiğim her şeyi hayatımdaki iki kadından öğrendim: Biri annem Fikrieh Beydoun, diğeri ise hukuk profesörü olan akıl hocam Kimberlé Crenshaw. Kardeşlerime ve bana bakmak için bir sürü işte çalışıp bizim için sürekli mücadele veren, uygun bir ev arayışıyla Dearborn'dan Detroit'e uzanan rotada bizi oradan oraya toplam on bir eve taşıyan ve bizleri tek başına büyüten annem sayesinde adam oldum ben. Bana kılavuz olan ve beraber çalışma fırsatı yakaladığım Kim Crenshaw sayesinde ise bu hayattan ne istediğimi keşfettim. Engin bir bilim insanı ve oldukça coşkulu bir aktivist olan profesör Crenshaw, yenilikçi bilimin, fildişi kulelerde ve karmaşık fikirler dünyasında sınırlı kalmak zorunda olmadığını ve olmaması gerektiğini; bilakis büyük kriz ve kitlesel eylem dönemlerinde tabanda bir tür değişim yaratmak için harekete geçirilmesi gerektiğini ortaya koymuştur. İşte bu iki kadın benim hayat kaynağım oldu, hayatımı değiştirdi ve böylelikle benim kurtarıcım oldu.

Devon Carbado, Ediberto Roman, Hisham Aidi ile Luke Harris'e, benim için büyük önem taşıyan danışmanlıkları ve bilhassa bana inanıp güvendikleri için ayrıca minnet borç-

luyum. Cheryl Harris, Khaled Abou El Fadl, Laura Gomez ve 2012 ile 2014 yılları arasında misafir öğretim üyesi olarak hizmet verme ayrılacağına sahip olduğum UCLA Eleştirel Irk Çalışmaları bölümünün diğer üyelerinden de çok şey öğrendim. Ayrıca, kurucu Hatem Bazian başta olmak üzere, Kaliforniya Üniversitesi İslamofobi Araştırma ve Dokümantasyon Projesinde (Islamophobia Research & Documentation Project – IRDP) yer alan entelektüel ekibe ve gerçekleştirdikleri çığır açıcı çalışmaya şükranlarımı sunarım. Özellikle Dekan Phylis Crocker, Richard Broughton, Erin Archerd, Kyle Langvart, Catherine Archibald ve Karen Henning olmak üzere Detroit Mercy Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde görev yapan meslektaşlarıma da yaptığım bilimsel çalışmaları mütemediyen destekleyip yanımda oldukları ve kamuoyuna sunduğum düşünsel eserlerin arkasında oldukları için teşekkür ederim.

Hukuk alanında akademik çalışmalar yürüten Cyra Choudhury, Ediberto Roman, Ericka Wilson, Priscilla Ocen, Addie Rolnick, Nancy Leong, Sumi Cho, Adrien Wing, Luke Harris, Spearlt, Brant Lee, Nareissa Smith, Vinay Harpalani, Sahar Aziz, Amna Akbar, Justin Hansford, Bernadette Atuahene, Atiba Ellis, Alvin Starks, Michael Morley ve Ben Edwards gibi parlak zekalı ve yüce gönüllü meslektaşlarımdan ve arkadaşlarımdan oluşan bir topluluğun desteğini aldığım için çok şanslı hissediyorum. Ayrıca, Erik Love, Dalia Mogahed, Namira Islam, Margari Hill, Kumar Rao, Hattem Beydoun, Michael Song, Joann Moolsintong, Richard Alvarez, Donna Auston, Killoud Dabaja, Desiree Ferguson, Kameelah Rashad, Veryl Pow, Maia Anthony, Steve Jenkins, Nura Sedique, Ahmed Abouznaid, Laith Suad, Daanish Faruji, Jameel Harb, Nabil Silmi, Abbas Barzegar, Layla Abdulah-Poulos, Ifrah Magan, Aminah Bakeer Abdul-Jabbaar, Mariam Masri, Linda Sarsour, Dawud Walid, Omid Safi başta olmak üzere,

her daim birlikte yol aldığım ve enerjisinden, entelektüel birikiminden ve, belki de en önemlisi, iyimser tavrından beslen-
diğim herkese büyük minnet borçluyum.

Özellikle Asha Noor, Nadim Hallal, Nadia Salibi, Hamada Zahawi, Mohammed Maraqa, George Naggiar, Ahmed Al-Rumaihi, Jason Oh ve Abed Ayoub'a öncelikle sonsuz destekleri için, ayrıca bana kan bağı olmaksızın da aile olunabileceğini her daim hatırlattıkları için çok minnettarım. Sesime kulak veren ve bugüne ışık tutmanın yanı sıra Amerika Birleşik Devletleri başta olmak üzere dünyanın birçok yerindeki Müslümanlar, farklı renklerden insanlar ve tüm marjinal gruplar için zaman kaybetmeksizin gerçekleşmesi gereken bu projemi hayata geçirebileceğime inanan Naomi Schneider ve Kaliforniya Üniversitesi'nin yayınevine duyduğum minnet ve şükran duygularımı ne kadar ifade etsem az.

Anneme, kardeşlerime ve yeğenlerime bana ve yaptığım işe olan inançları için ne kadar teşekkür etsem az olacak. Erin Durrah, bu sürecin en çalkantılı dönemlerinde beni hep destekledi ve sevgisini hiç esirgemedi. Annesi Michelle Long ise her ikimiz için de rol model oldu. Son olarak, yaşadığım şehir Detroit'e de yaşadığım ve yaşayacağım her türlü aksilikle mücadele etmem için gereken cesaret, azim ve kendine inanç konularında beni hep beslediği için sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. İşte bu yüzden, her nereye gidersem gideyim ya da her nerede yaşarsam yaşayım her daim Detroitli olmaktan gurur duyarak yaşadığım topraklara sadakatle bağlı kalacağım. Son birkaç yıl bana, ulusal güvenliğin sağlanması, temel hak ve özgürlükler ile bu kitabın esas meselesi olan İslamofobi üzerine gerçekleştirdiğim araştırmamı, kampüslerde, hukuk fakültelerinde ve Amerika Birleşik Devletleri başta olmak üzere dünyanın farklı yerlerindeki topluluklarla paylaşma fırsatı sağladı ve ben de bu paylaşımı bir sorumluluk ola-

rak gördüm. Henüz resmî olarak akademik kariyerime adım atmadığım, ancak bir süredir bu konularla yakından ilgilen-
diğim süreçte gerçekleşen 2016 başkanlık seçimi, bu çalışma-
nın hız kazanmasına sebep oldu ve bu konuda çalışmaya olan
ilgimi iyice körüklemiş oldu. 2015, 2016 ve 2017 yıllarında
hayatımın büyük bölümü lisans eğitimi ve lisansüstü eğitim
alan öğrencilere, fakültelere ve birçok topluluğa İslamofobi-
nin anlamı, farklı parametreleri ve İslamofobi tehdidini an-
latmak üzere yollarda geçti. Bu esnada, onların hikâyelerini
de dinleyip arkadaşlıklar kurdum ve ulusal krizin yaşandığı
bu dönemde çevremi iyiden iyiye genişletmiş oldum.

Bu öykülerin birkaçını bu kitaba dâhil ettim; bu da bana
deneyimlerin, anıların ve yolumun kesiştiği insanların zen-
gin dokusunu anma fırsatı sundu. Lakin en önemlisi, bu ki-
tap insanları İslam ve Müslüman Amerikalılar, ayrıca devlet
kökenli ve müstakil şiddeti, inanca ve inançlı insanlara karşı
çarpıtan, şeytanlaştıran ve körükleyen kökleşmiş ve yükseliş
trendindeki bir sistem olan İslamofobi hakkında eğitim mis-
yonumu ileriye taşımak için önemli bir fırsat sunmuş oldu.

GİRİŞ

Önemli Evreler ve Dönüm Noktaları

Kimse seni kurtarmaya gelmeyecek. Kimse seni korumak için etrafını saran o kalın dikenleri kesip atmayacak... Kimse senin özlemini gidermeyecek. Yüzleş artık. Tüm bunları yalnız başına, bir başına yapmak zorunda kalacaksın.

Gloria Anzaldúa, *Borderlands / La Frontera*

Eğer sen kim olduğunu biliyorsan, kimse senin ne olup olmadığını laf edemez.

Annem Fikrieh Beydoun

Taksinin arka koltuğundaki yerimi almıştım; telefonumu şarja taktım ve otele giderken dinlenip toparlanmak üzere yastımda başımı koltuğa. Arka koltuğa iyice gömülürken, "Uzun bir yolculuk olacak," diye geçiriyordum içimden beni bekleyen fırtına öncesi kısa bir soluklanma yaşarken.

Ve bir anda İspanyolca aksanlı Arapçasıyla "Es-selâmu aleyküm" diyerek karşıladı beni genç şoför.

"Ve´aleyküm selâm," diye karşılık verdim ben de. O esnada Latin kökenli, dövmeli taksi şoförü Juan'ın¹ ağzından çıkan bu sözün bana aşına gelmesine epey şaşırdım. "*Acaba Müslüman mı ki?*" diye düşündüm Juan'ın bakımlı sakallarının geçici bir modadan ya da son moda bir tarzdan daha fazlasını ifade edip etmediğini merak ederek.

Juan bana dönerek, "Sizinle tanışmak büyük şeref profesör," dedi ve sözlerine şöyle devam etti: "Sizin yazılarınızı ve yaptığınız işleri yakından takip ediyorum. Bugün burada Cal State LA gibi bir kurumda konuşma yapacak olmanıza çok sevindim. Keşke ben de katılıp dinleyebilseydim." Çalışmalarımın Müslüman Amerikalı kimliği ve son zamanlarda da İslamofobi üzerine olduğunu göz önüne alırsak, bu da Juan'ın Müslüman olabileceğine yönelik diğer bir işaret sayılabilir.

"Çok teşekkür ederim," diyerek karşılık verdim ben de. Bir yandan beni tanıyor olmasına şaşkındım, öte yandan hâlâ yeni mi Müslüman oldu yoksa Müslüman bir ailede mi doğdu diye geçiriyordum içimden. Uzun süredir Los Angeles bölgesinde yaşamamdan ve Müslüman Amerikalıların demografik özelliklerine hâkim bir bilim insanı olmamdan mütevellit, Latin kökenli Müslümanların, Müslüman Amerikalı nüfusun en hızla artan kesimi olduğundan haberdarım. İki yıl yaşadığım ve ders verdiğim Kaliforniya ve Florida'da, cuma namazına gittiğimde İspanyolca okunan hutbeye de denk geldim ve aynı Mısırlı, Suriyeli ve Pakistanlı Müslümanlarla yaptığım gibi Porto Rikolu, Dominikli ve Meksikalı kardeşlerimle birlikte dualar ettik oralarda². Ancak hâlen Juan'ın dinî kimli-

¹ Kimliğini korumak adına şoförün adını değiştirdim.

² Florida'nın merkezindeki genç Latin kökenli Müslüman seçmenin hikâyesi ve eyalette artan Müslüman nüfusa ilişkin genel bir değerlendirme için bakınız: Khaled A. Beydoun, "Muslim-Americans Can Impact Elections," Orlando Sentinel, 15 Mart 2016.

ğinden emin olamıyordum; bu sohbetin nereye evrileceğinden de emin değildim.

Los Angeles'ın doğusundan şehrin merkezinde bulunan otele doğru giderken Juan'ın Müslüman bir ailede doğmadığını da sonradan dinini değiştirmedeğini de öğrenmiştim. Juan İslamofobinin ve yabancı düşmanlığının giderek yaygınlaştığı bir dönemde, Müslümanlara yönelik yasakların ve Meksika duvarının konuşulduğu bir ortamda İslam dinine kucak açmış bir adamdı yalnızca.

"Bir süredir İslam'la yakından ilgiliyim ve cumaları bazen camiye gitmeye çalışıyorum," dedi Juan. Hemen akabinde, İslam dinini yeni kabul eden biri için temel şart olan "Allah'tan başka ilâh yoktur ve Hz. Muhammed' O'nun kulu ve elçisidir," anlamına gelen yemine gönderme yaparak "*Kelime-i şehadet getirmeyi düşünüyorum,*" diyerek sözlerine devam etti. Bu arada kalmış olma durumundan rahatsız olduğunu belli edecek şekilde ihtiyatlı bir gülümsemeyle, "Herkes zaten Müslüman olduğumu düşünüyor," dedi Juan. Sohbeti daha rahat sürdürebilmek için radyonun sesini ve o esnada arkadan gelen "Daha iyi olacağız," sözleriyle rap şarkısını söyleyen yerli Comptonlu Kendrick Lamar'ın sesini kıstı. Esasında ruhani yönelimiyle ilgili benden bir dönüt almak istediği belliydi.

"Harikulade," diyerek karşılık verdim henüz yirmi üç, yirmi dört yaşlarında olduğunu düşündüğüm Juan'a. O esnada, Juan'ın kabul ettiği bu yeni dini inanç ile benden duymak istediği ya da belki de adıyla ve yaptığı işlerle tanınan Müslüman Amerikalı bir bilim insanı ve aktivistten beklediği yanıtın bir sorun oluşturup oluşturmayacağına yönelik endişemi dengelemeye çalışıyordum.

Yolda giderken Trump yönetiminin yarattığı siyasi sorunlardan, özellikle de bu yönetimin doğrudan ve tam

anlamıyla orantısız şekilde Müslüman ve Latin kökenli kesimi hedef alan politikalarından söz ettik. Hakikaten Trump, seçim kampanyasında tabanını konsolide etmek için kullandığı Müslümanlara yönelik yasak ve Meksika duvarı önerilerinde de bariz olarak görüldüğü üzere bahsi geçen hassas grupları şeytanlaştırmak için büyük çaba harcamıştı. Bunun dışında, yoksullukla mücadele gibi ikimizi de ilgilendiren zorlukların eğitim olanaklarını nasıl zora soktuğu ve Trump'un ekonomi konusundaki vizyonunun hükümetin ilan ettiği yoksulluk sınırının altında ya da tam o kritik sınırlarda yaşayan Müslüman Amerikalıların yüzde 45'inin de dâhil olduğu yoksul Amerikalıların koşullarını nasıl kötüye sürüklediği üzerine de konuşup tartıştık.³ Yavaş akmasıyla meşhur şehir trafiği, yeni arkadaşım Juan ile hızlı ve yoğun bir iletişim kurmamı sağlamıştı, öte yandan ise aynı trafik gazete ve televizyonlarda görmeye alışkın olmadığımız bir Los Angeles hikâyesine sebep olmuştu.

Juan'ın söyledikleri genellikle Los Angeles'ta yaşamının günlük zorlukları üzerineydi; çoğunlukla ailesi ve Pico Union bölgesinde yaşayan arkadaşlarından söz etti Juan. Juan Müslüman ve Latin kökenlilere yönelik saldırıların birbirinden ayrı ve bağımsız düşünölemeyeceği, yani birbirinden pek de ayrı tutulamayacağı üzerinde duruyordu. Aksine, Juan'a göre söz konusu saldırılar birbiriyle örtüşen, kesişen ve birbiriyle yakından alakalı meselelerdi.

"El Salvador'dan gelip" Los Angeles'ın merkezinin hemen yanında Latin kökenli toplulukların büyük bölümünün yaşadığı bir bölge olan "Pico Union'da yaşayan kaçak ve Latin kökenli biri olarak en çok korktuğum şey, birden karşıma çıkan

³ Khaled A. Beydoun, "Between Indigence, Islamophobia, and Erasure: Poor and Muslim in 'War on Terror' America," California Law Review 104 (2016).

kontrol noktaları ve göçmen baskınları olmuştur hep," dedi Juan. Bu tür korkular, Obama'nın ikinci görev döneminin son zamanlarında gerçekleştirdiği toplu sınır dışı etme girişimlerine karşı muhalif tutum sergileyen eleştirmenler tarafından "Baş sürgüncü" unvanıyla anılan Başkan Obama döneminde baş göstermeye başlamıştı. Ancak, hiç şüphesiz Juan'ın hissettiği korkular Trump'ın yönetiminde çok daha gelişigüzel, çok daha belirgin bir hâle gelmiştir.⁴

Juan, "Ne zaman okula ya da işe gitsem, ailemden birini ziyaret etsem hep aklımda bu," diye anlatmayı sürdürürken ben de her terör saldırısı sonrası beni derinden sarsan korkuyu anımsadım bir an. Lakin, Juan korkuyu benimkine kıyasla daha yakından ve sıklıkla hissediyor olmalıydı; bu korku, Juan'ın şu an benimle Los Angeles trafiğinde siyaset, inanç ve korku üzerine hararetle konuşurken de hissettiği gibi her an onunlaydı. Tek başınayken ya da avcunun içi gibi bildiği şehrin içinde müşterilerini oradan oraya taşıırken durdurulabilirdi her an.

Bu türden yabancı düşmanı politika ve programların, Juan için ya da Los Angeles veya Amerika'nın herhangi bir yerinde benzer koşullarda yaşayanlar için yarattığı tehlikeler hakkında düşünüyordum. Bu şehri çok iyi tanıyordum; Los Angeles'ta beyaz olmayanlara, Hristiyan olmayanlara yönelik bu her an harekete geçmeye hazır, akıl dışı korkunun ne denli yoğun olduğunu anlamıştım. Bu korku (birçok bölge içinden) şehirde yoğunluklu olarak ve kalabalık gruplar hâlinde Latin kökenlilerin bulunduğu bölgelerin toplandığı galaksiyi sarıp sarmalamıştı. Bu yoğun yabancı düşmanlığı bilhassa çoğunlukla İspanyolcanın konuşulduğu bölgelerde

⁴ Matt Welch, "Trump May Have Bad Intentions, But Obama Was a Deporter-in-Chief," Los Angeles Times, 17 Şubat 2017.

yoksulluğun pençesindeki topluluklara yönelikti ve özellikle yasal belgesi bulunmayan kişiler ile aileleri hedef alıyordu —bu bölge gerçekten de Juan'ın her gün güne başlayıp günü sona erdirdiği, hayatının çok büyük bir bölümünün geçtiği yerlerin kesişim noktasıydı.

. . .

Juan'la bu yolculuğu yapmadan uzun zaman önce, hukuk alanında profesör olarak kariyerime başladığım, hukuk diplomamı aldığım ve UCLA Hukuk Fakültesinde eğitime başladıktan hemen iki hafta sonra yaşanan 11 Eylül terör saldırılarına tanıklık ettiğim Los Angeles, memleketim Detroit'ten çok uzaktaki evimdi benim. O gün yaşananları herhangi bir gün yaşadığım olaylardan çok daha net hatırlıyorum. Bunun sebebi büyük ihtimalle Amerika Birleşik Devletleri ya da dünyanın başka bir yerinde yaşanan her terör saldırısının beni o gün yaşanan olaylar ve söz konusu olayların yol açtığı duygular üzerine tekrar düşünmeye zorluyor olması. 11 Eylül, Müslüman Amerikalılar için geçmişte yaşanmış bir rezalet ya da eşi görülmemiş bir trajedi değildir; bilakis vatandaşlığın teminatının sağlam temellere dayanmadığının, ayrıca şüpheli görülme olasılığının ve suçlu görülme varsayımının her daim gün yüzünde olduğunu hafızalara kazıyan bir hatırlatıcıdır.

Saatlerce çalıştığım uzun bir akşamın ardından uyumaya yeltenmişim ki sabah telefonum çaldı ve uykuya dalmamı engelledi. Tam telefonu titreşime alacaktım ki annemin on beş dakika içinde beni altı kez aradığını fark ettim. Gözlerim fal taşı gibi açıldı hâliyle. *Önemli bir şey mi olmuştu acaba?* Kaliforniya'dan üç saat uzaklıktaki Detroit'te her şeyin yolunda olup olmadığını öğrenmek için annemi aradım. Hâlen

tüm ülke, ait olduğum toplum ve esasen tüm hayatım için dönüm noktası olabilecek trajediden bihaberdim.

Annem donuk ama otoriter Arapçasıyla "Hemen televizyonu aç," dedi; sesinden ciddi bir şey olduğunu sezinlemiştim: "Televizyonunun yanına git hemen". Televizyonu açmadan önce annemin sesinden ürkütücü bir şey olduğunu anlamış olsam da sabahı bu boyutta bir terör olayı yaşanmasını beklemiyordum açıkçası. Gözlerim ekrana yapıştı adeta, çünkü saldırının failleri bize benzediğinde ve bizlerle aynı inancı paylaştığında olayın benim için, ailem için ve birçok Müslüman Amerikalı için ne anlama geldiğini tam anlamıyla idrak edebiliyordum.

Bu olay sanki dün yaşanmış gibi o güne dair gerçeküstü imgeler ve olaylar geliyor aklıma. O an, Dünya Ticaret Merkezi'ne ilk uçağın çarpmasının ardından zihnimde uçmaya başlayan dört sözcüğü hatırlıyorum hemen. "Ne olur Müslüman olmasınlar", "Ne olur Müslüman olmasınlar," diye fısıldadım kendi kendime defalarca. Ufacık apartman dairemdeydim; etrafımda henüz açmadığım bavullarım ve kutular, bir de o zamanlar bomboş beyaz bir duvarda asılı duran annemin, ablamın ve erkek kardeşimin olduğu bir aile fotoğrafı vardı. Evimden çok uzakta, apartman dairesinde bir başımaydım ama o an beni buz kesen ve ülkedeki tüm Müslümanları sarıp sarmalayan o korkuyu anlıyordum.

11 Eylül saldırısı yaşanırken kendi kendime fısıldadığım dört sözcük, o gün ve o günden sonraki her gün tüm Müslüman Amerikalıların zihninde yankılanıyordu ve her saldırı sonrası Müslüman Amerikalıları bir araya getiren bir duaya

dönüştü bu sözcükler.⁵ Bu olayın ardından hissettiğimiz korku ve olayı takiben ortaya çıkan nefret dolu tepkilere karşı oluşan ortak soluk ve aramızdaki bağ, bugün Müslüman Amerikalı kimliği diye tanımlanan varoluşsal belirsizlikler ve risklerin sembolü niteliğinde⁶. Bir terör olayı yaşandığında ve bu olayın ardından biri suçlu gösterilmeye başlandığında Müslüman Amerikalı olmanın ne ifade ettiğinin belirleyici bir parçası hâline geldi bu durum.

Nitekim, bu *korku birleşik devleti*, bir olayın ardından nifak tohumu eken kitleleri, ayrıca İslam'la Müslümanları hedef alan sakıncalı politikaları harekete geçirmek için devlet tarafından körüklenen bir korkuyla birlikte hareket etmekte. Devletin ateşlediği bu korku fitilinin bir adı da var: İslamofobi. Zamanla anladım ki bu korkuyu ve planlı bağnazlığı telkin eden sistem tamamen 11 Eylül terör saldırılarının ardından ortaya çıkmadı; çok derinlerde saklı ve asırlık Amerikan nefretinin modern bir uzantısı aslında. 11 Eylül'ün ardından yeni bir isimle süslendi, yeni hükümet yapıları ve güçlü yeni politikalarla kurumsallaştırıldı, ayrıca bir olayın ardından hemen terörizmle İslam'ı bağdaştıran ve derhâl Müslüman vatandaşlarla göçmenlerin suçlu olduğu varsayımına dayanan "terörle mücadele"nin himayesinde meşrulaştırıldı.

Evden ve sevdiklerimden binlerce kilometre uzakta, dünyam paramparça olmuştu. İslamofobi ve İslamofobiyle mücadele etmek için ömür boyu sürebilecek bir taahhüt ön plana çıkmıştı artık. Tüm ülkede Müslüman Amerikalı nü-

⁵ Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Müslüman vatandaşlardan oluşan topluluktan bahsederken diğerleri gibi "Amerikalı Müslüman" demek yerine Müslüman Amerikalılar ifadesini kullandım.

⁶ Khaled A. Beydoun, "Please Don't Be Arabs or Muslims," Al Jazeera English, 16 Nisan 2013.